

Friday for Future alla fredagar

**Manifestation för klimatet på Stortorget
kl.10.00 den 15 mars**

Den 15 mars kommer ungdomar strejka över hela världen från USA till Europa och Australien. Därför uppmanar vi alla lundastuderande ungdomar att lämna sin skola och bege sig mot Stortorget kl. 10.00 den 15 mars där vi ansluter oss till FridaysForFuture-demonstrationen som pågått sedan förra året och visar vårt stöd.

Välkommen till öppet hus - varje lördag!

Vänskapens hus, Bredgatan 19 i Lund

Vi börjar med servering kl 18.30.

Anföranden med diskussion varar från 19.00 till c:a 20.15.

Vi har en ramp (köksvägen) så huset är tillgängligt till första våningen. Välj då ingången genom porten till gården Bredgatan 21. Hörselslinga finns.

Öppet husprogram våren 2019

Lördag 16/3 Språkvetare doc. Tove Skutnabb - Kangas: Språkliga mänskliga rättigheter i undervisningen - nationella minoriteternas barn undanhålls sitt modersmål i skolan.

Polskor och Protester

Röda Kapellet spelar folkets musik med gästande spelmän.
Ludvig Nordgren dirigerar och Bengt Olle Bengtsson presenterar.

Martas café vid Lunds stadsbibliotek

Lördag den 16 mars 2019 kl. 17:00
Kassan och café öppet från klockan 16:30
Entré: 50 :- (endast kontant betalning)

Ska järnvägen gå i en tunnel eller i markplan?

Karin Svensson Smith (MP) möter Börje Hed (FörNyaLund) i ett samtal om järnvägen.

Ska järnvägen gå i en tunnel eller i markplan? Kom och lyssna på olika perspektiv på en viktig fråga för alla lundabor.

Stadsbibliotekets atriumgård klockan 17:45 måndagen 18 mars.

Manifestation den 15 mars på Stortorget

Onsdag 13/3 planeras strax över 1 000 protester världen över i 90 olika länder. Det är en siffra som kommer att stiga tills på fredag.

- **BORT MED MONOKULTUR I JORDBRUK OCH SKOGSBRUK!**
- **BORT MED BEKÄMPNINGSMEDEL!**
- **SKYDDA BIN OCH HUMLOR!**
- **HÖJ FLYGSKATTEN!**
- **MINSKA INTERNETHANDELN!**
- **MINSKA ANTALET LASTBILAR!**
- **STOPPA UTBYGGNADEN AV E6 OCH E22!**
- **INGA BORRNINGAR EFTER VANADIUM PÅ ÖSTERLEN!**
- **BORT MED OLJA, KOL OCH GAS!**
- **RÄDDA REGNSKOGARNA!**
- **STOPPA HAVSFÖRSURNINGEN – RÄDDA STORA BARRIÄRRETVET!**
- **KAPITALISMEN KONTRA KLIMATET!**

Så kunde de konkreta parollerna lyda vid den stora klimatmanifestation som Lunds gymnasieelever planerar att genomföra fredagen den 15 mars tillsammans med Fridays for future-demonstranterna och skolelever i hela världen.

För det är sådana krav klimatkampen handlar om, och det är kontroversiella krav. I Norge handlar det om att stoppa oljeprospekteringen på Grönland, i USA och Kanada om att stoppa exploateringen av oljesand, i Polen om att stänga kolgruvorna, i Brasilien om att stoppa avverkningarna av regnskogarna. Och att göra det snabbt!

Rektorerna i Lunds kommunala gymnasieskolor kommer att hantera frånvaron enligt samma regler som alla andra skoldagar, vilket bland annat kan innebära indraget studiebidrag. Det innebär att somliga demonstranter får erfarenhet av att civilt motstånd kan kosta.

Allt annat än en stor manifestation vore ett fiasko! Alla kan delta!

På fredag får vi se hur det går.

Apropå diskussionen om elsparkcyklar av Ulf N

Apropå den pågående diskussionen i tidningar och bland folk i allmänhet elspark”cyklar” och andra hyrcyklar. I Kina har för några år sedan ett flertal stora hyrcykelföretag etablerat sej, ofta av den typen där det gått att låsa upp cyklarna med mobiltelefonen och parkera dem var som helst efter avslutad färd.

Men flera av dessa företag har gått i konkurs. Dels på grund av överetablering på marknaden och dels av otillräcklig efterfrågan. Cyklarna har övergetts lite varstans och så småningom hamnat på stora cykelkyrkogårdar. (Se bild!). Kanske får vi se cykelkyrkogårdar – fast i mindre format – även här i Sverige så småningom?

NOT: Jag skriver cyklar i samband med dessa tingestar inom citationstecken: dessa fåniga små bräddor med sina små löjligen hjul knappast göra sig förtjänta av beteckningen cykel.

Nu har Reformisterna besökt Lund av Bertil Egerö

I lördags besöktes S-lokalen i Lund av ett par Reformister. För mig oväntat många ungdomar (nåja, 20 – 30 år) deltog. Lokalen var i stort sett full när Reformisternas program rullades ut.

"Reformisterna" heter formellt *Socialdemokratiska föreningen för ekonomisk-politisk reform- och idé-utveckling*. Den är en S-förening inom Stockholms arbetarkommun. Vill man gå med måste man därför bli sosse. Men stötta med pengar och reklam går alltid att göra.

Programmet var helt klart intressant. Grunden, enligt de två, är en ny ekonomisk politik. Därtill ett nytt skattesystem, ett nytt pensionssystem, en annorlunda bostadspolitik, ett "demokratiskt arbetsliv", ny regional och välfärdspolitik, allt under devisen "grön reformism".

Tyvärre inget om migrationsfrågorna, kampen mot SD och – ytterst – vikten att försvara vår demokrati. Asylpolitiken har ju hittills lett till rättsvidriga processer, långt från vad mänskliga rättigheter och barnkonventionen säger. Vi befinner oss på ett sluttande plan i det avseendet, i skuggan av SD:s faktiska existens och inflytande.

Jag gissar att Reformisterna med sitt program ligger mycket nära V, och kan bara hoppas att en god direkt dialog mellan partierna kan utvecklas. Det behövs nog om denna rörelse ska få luft under vingarna, stärka idédebatten, verka som folkrörelse.

På sin hemsida <https://www.reformisterna.se/> utlovar föreningen ett nyhetsbrev till alla intresserade. Det känns klart värdefullt att följa Reformisterna i deras arbete.

IRAN: Kvinnorättsförsvararen Nasrin dömd till 38 års fängelse - och spöstraff

Enligt uppgift från Nasrin Sotoudehs man har hon nu dömts till 33 års fängelse och 148 piskrapp. Med de fem år som hon tidigare dömts till blir den totala längden på fängelsestraffet chockerande 38 år.

Detta är det hårdaste straff som Amnesty dokumenterat mot en människorättsförsvarare i Iran under de senaste åren vilket kan tyda på att myndigheterna nu trappar upp förtrycket.

[Vi måste agera nu! Skriv under!](#)

Antisemitisk sionism och demokratisk anti-sionism av Gunnar Stensson

["Debunking the myth that anti-Zionism is antisemitic"](#) är rubriken på en artikel av den judiske journalisten Peter Beinart i The Guardian den 7 mars.

Peter Beinart oroas av den växande antisemitismen i världen, som till exempel de antisemitiska slagord som riktades mot den judiske filosofen Alain Finkelkraut vid de gula västarnas demonstration den 16 februari.

Men Peter Beinart är liksom Kenneth Hermele (se VB nummer 7) kritisk mot den nya definition av antisemitism som IHRA, International Holocaust Remembrance Alliance, formulerat där det heter: "Det är antisemitism att förvägra det judiska folket rätten till självbestämmande"

Macrons uttalande med anledning av det antisemitiska utbrottet den 16 februari: "Anti-sionism

är en modern form av antisemitism” är enligt Beinart ett tragiskt misstag. Ett trettiotal tal länder, bland dem USA, Tyskland och Storbritannien, har anslutit sig till det och därigenom begått samma misstag.

Anti-sionism är inte en form av antisemitism. Att påstå det är att utnyttja det judiska lidandet för att utplåna den palestinska erfarenheten.

Antisemitismen växer. Världens ledare måste bekämpa den. Men ”detta är inte rätta sättet”, säger Alain Finkelkraut som just utsatts för den.

Påståendet att anti-sionism är antisemitism vilar på tre pelare, skriver Peter Beinart.

1. Den första pelaren är att anti-sionism är antisemitisk eftersom anti-sionismen förvägrar Israel den rätt som alla andra folk har: rätten till en egen stat.

”Idén att alla folk utom det judiska får eftersträva och försvara rätten till självbestämmande är antisemitisk”, deklarerade USA-senatens minoritetsledare Chuck Schumer 2007.

Och David Harris, ordförande i American Jewish Committee uttryckte det förra året så här: ”Att av alla jordens folk förvägra det judiska rätten till självbestämmande är antisemitisk”.

Alla jordens folk? Kurderna har ingen egen stat. Inte heller baskerna, katalanerna, skottarna, kashmirerna eller dussintals av andra folk. Ibland är det bättre att arbeta för en medborgarstat, att göra spansk identitet mer inkluderande gentemot katalansk, eller irakisk identitet mer inkluderande gentemot kurdisk, än att dela upp de multietniska staterna.

Man skulle tro att de judiska ledarna skulle förstå det. Man tycker att de borde förstå det, eftersom samma judiska ledare som kallar rätten till nationellt självbestämmande universell samtidigt utan problem förvägrar palestinierna rätten till självbestämmande.

2. Pelare nummer två är en variation på samma tema. Det är kanske inte alltid orätt att motsätta sig ett folks krav på självständighet. Men det är orätt att frånta ett folk dess nationella självständighet, när det en gång erövrat den.

”Det är en sak att argumentera för att staten Israel inte borde ha upprättats”, skrev New York Times kolumnisten Bret Stephens tidigare denna månad. Emellertid ”är Israel nu hemmet för nästan 9 miljoner medborgare, med en identitet som är lika distinkt och stolt israelisk som att holländare är holländare och danskar är danskar. Anti-sionismen vill ingenting mindre än att utplåna den identiteten och beröva dem som tillhör den deras politiska självständighet.”

Men det är inte orätt att omvandla en stat som bygger på etnisk nationalism till en stat som bygger på jämlikt medborgarskap i vilken inga grupper åtnjuter speciella privilegier.

Under artonhundratalet skapade boerna flera stater för att uppnå nationellt självbestämmande som Transvaal, Oranjefristaten och Sydafrika. Problemet var förstas att de versionerna av självbestämmande exkluderade miljoner svarta som levde innanför deras gränser.

Detta upphörde 1994. Genom att avskaffa apartheid ersatte Sydafrika den etniska nationalismen med en stat som omfattade människor från alla nationer och raser. De införde en konstitution som garanterade självständighet för det sydafrikanska folket i sin helhet.

Förra året föreslog tre palestinska medlemmar i Knesset att Israel borde förändras till att ”bli en stat för alla sina medborgare.” En av dem, Jamal Zahalka, förklarade: ”Vi förnekar inte Israels rätt att existera som ett hem för judarna. Vi säger helt enkelt att vi inte vill grunda staten på försteg för judarna utan på jämlikhet... Staten borde bygga på ett regelverk av jämlikhet och inte på privilegier och överhöghet.”

Peter Beinart anser inte att Israel är en apartheidstat. Men dess etniska nationalism utesluter många folk under dess kontroll.

Stephens konstaterar att Israel omfattar nästan 9 miljoner medborgare, men nämner inte att Israel också omfattar nästan 5 miljoner icke-medborgare: palestinier som lever under israelisk

kontroll på Västbanken och i Gaza (ja, Israel kontrollerar fortfarande Gaza) utan grundläggande rättigheter i den stat som kontrollerar deras liv.

Är Zahalka och hans kollegor – som utsätts för strukturell diskriminering i en judisk stat – antisemiter därför att de vill ersätta sionismen med en medborgarstat som erbjuder alla etniska och religiösa grupper jämlikhet? Naturligtvis inte.

3. Det finns, slutligen, ett tredje pelare för påståendet att anti-sionism är antisemitism: ”Det är naturligtvis teoretiskt möjligt att skilja segregationism från rasism”, skriver Stephens. Men på samma sätt som nästan alla segregationister är rasister, är nästan alla anti-sionister antisemiter.

Det argumentet stämmer inte med verkligheten. I den verkliga världen går anti-sionism och antisemitism ofta helt skilda vägar. Det är lätt att finna antisemitism bland folk som inte bekämpar sionismen utan tvärtom entusiastiskt stöder den.

Många av de världsledare som var de mest glödande förespråkarna för en judisk stat gjorde det för att de ville slippa judar i sina egna länder. David Balfour stödde 1905 års lag som begränsade judisk invandring till Storbritannien. Två år efter den berömda Balfour-deklarationen framhöll han: ”sionismen kommer att lindra de mångåriga skador som drabbat den västerländska civilisationen på grund av närvaron i dess mitt av en folkgrupp (den judiska), som den alltför länge betraktade som främmande, ja rentav fiendlig, och som den var oförmögen att vare sig förvisa eller integrera.”

På 1930-talet tränade Polen judiska sionistsoldater på polska militärbaser. Varför? För att man ville att de polska judarna skulle emigrera och den judiska staten skulle ge dem något att emigrera till.

Samma sorts antisemitiska sionism finns i den amerikanska högern. Menachem Begins nära allierade Jerry Falwell kläckte ur sig att ”Judar tjänar mer pengar av en slump än andra kan göra genom att anstränga sig.”

Benyamine Netanyahu sa 1905: ”Vi har ingen bättre vän i hela världen än Pat Robertson” - om samme Pat Robertsson som kallade domare Mikey Weinstein ”en liten judisk radikal” för att han kämpade för religionsfrihet i den amerikanska armén.

Glen Beck reste till Israel efter att ha blivit kritiserad för att ha kallat George Soros en manipulatör som ”vill tvinga USA på knä” och ”plundra landet genom obscen profit”.

Donald Trump deklarerade inför den Republikanska judiska koalitionen: ”Ni ska inte stödja mig för jag vill inte ha era pengar.” Han inbjöd Dallas-pastorn Robert Jeffress, som har sagt att ”judarna ska komma till helvetet för att de förnekar Jesus”, till att leda en bön vid invigningen av den amerikanska ambassaden i Jerusalem.

Richard Spencer som leder nazister kallar sig ”vit sionist” och ser Israel som en modell för det vita hemland han vill ha i USA.

En rad av Europas antisemitiska ledare – Ungerns Viktor Orban, Heinz Christian Strache i Österrikes Frihetsparti och Beatrix von Storch i Alternativ för Tyskland hyllar sionismen offentligt.

Kent Ekeroth, SD, har varit med i styrelsen för World Zionist Organization och fått Theodor Herzlpriset 2007.

*Anti-Zionist Hasidic Jews Shake the Room at
Brooklyn's Barclays Center*

Många sionister är alltså antisemiter, men det finns också många anti-sionister som inte är det.

Satmar, världens största chassidiska sekt, fyllde Barclays Center i Brooklyn med 20 000 anhängare under parollen: ”Vi anser att det inte borde finnas och inte kan finnas en israelisk stat förrän Messias kommer.”

Förra året förkunnade Aaron Teitelbaum inför tusentals anhängare: ”Vi kommer att fortsätta kampen mot sionismen i alla dess aspekter.”

Knessets tidigare talman Avrum Burg deklarerade 2018 att ”bosättningarna på Västbanken har gjort tvåstatslösningen omöjlig och därför måste israelerna överge det sionistiska tankemönstret och i stället röra sig mot ett mer inkluderande tankemönster. Israel måste tillhöra alla dess invånare, inklusive araberna, och inte bara judarna.”

Progressiva israeler som den tidigare borgmästaren i Jerusalem Meron Benvenisti och Haaretz-kolumnisten Gideon Levy har liknande åsikter. Är de antisemiter?

Den sionistiska antisemitismen växer. Och åtminstone i USA är det inte säkert att det finns fler antisemiter bland anti-sionisterna än bland sionisterna.

2016 mätte ADL antisemitismen genom att fråga amerikanerna om de instämde i påståenden som ”Judar har för mycket makt” och ”Judar bryr sig inte om vad som händer andra än de själva”.

Undersökningen visade att ”de mest välutbildade amerikanerna är anmärkningsvärt fria från fördomar, medan de mindre välutbildade oftare hyser antisemitiska fördomar.”

Ålder är också en faktor då det gäller sannolikhet för antisemitism. ”Yngre amerikaner – under 39 – är också anmärkningsvärt fria från antisemitiska värderingar.”

Eftersom antisemitism och anti-sionism är ståndpunkter som i praktiken stöds av olika människor, varför svarar då politiker som Macron på den växande antisemitismen genom att kalla den anti-sionism?

Därför att det är vad lokala judiska ledare i många länder vill att de ska göra. Det gäller också i Sverige. Problemet är att de judiska ledarna ofta fungerar både som försvarare av lokala judiska intressen och som försvarare av staten Israel. Och den israeliska regeringen vill definiera anti-sionism som antisemitism för att göra det lättare för Israel att undanröja tvåstatslösningen.

I årtal varnade Barack Obama och John Kerry den israeliska regeringen för att den genom att göra tvåstatslösningen omöjlig tvingar palestinierna att kräva en judisk-palestinsk stat mellan Jordanien och Medelhavet i stället för Israel.

Genom att jämställa antisionism med antisemitism uppnår den israeliska regeringen att några av världens mäktigaste regeringar betraktar palestinier som kräver en jämlik stat för judar och

palestinier som antisemiter.

Att bekämpa antisemitism genom att nedvärdera eller avhumanisera palestinier är alls ingen kamp mot antisemitismen.

Kommentar. Peter Beinarts artikel ingår i The Guardianskategori *The Long Read*. Den omfattar 7 sidor och innehåller ett omfattande historiskt och politiskt material som har krävt lång tids intensiv forskning. Det innebär att artikeln kostar. The Guardian betalar. Vi har tillgång till den gratis. Läs den gärna i original! Skänk också ett belopp, som Lotte Möller uppmanade oss till i VB nummer 8.

Sex timmar av Amalia

Åttonde mars på Stortorget i Lund år 2019

Ståndaktigt spelade Röda kapellet med stelfrusna fingrar på Stortorget i fredags. Bland de många talarna i Lund denna åttonde mars märktes Hanna Gunnarsson från Vänsterpartiet, den organisation som tillsammans med Miljöpartiet, Feministiskt initiativ, SSU och V stod bakom mötet. Efteråt trotsade något hundratal personer kylan och tågade centrum runt via stadsbiblioteket, järnvägsstationen och Grand hotell, skanderande bland annat: *Vi vill ha sex, vi vill ha sex, vi vill ha sex timmars arbetsdag!*

Krav med historia

Kravet på sex timmars arbetsdag med bibehållen lön har snart femtio år på nacken. Redan på sjuttioalet framfördes det såväl i riksdag som på gator och torg av socialdemokrater, vpk:are och övrig vänster. Så här såg en inledning och motivering till förslaget om sex timmars arbetsdag ut i en riksdagsmotion från socialdemokratiska kvinnor:

Motion 1976/77:472 av fröken Mattson m. fl. om sextimmarsdagens genomförande.

Socialdemokratiska kvinnoförbundet väckte år 1972 som första organisation kravet på 6 timmars arbetsdag. Detta gav upphov till en debatt som fick ett ovanligt starkt genomslag. Sedan dess har såväl de stora löntagarorganisationerna som det socialdemokratiska partiet skrivit in 6-timmarsdagen som ett långsiktigt samhällsmål.

Vi har alltid sett 6-timmarsdagen som en förutsättning för vad vi kallat ett mjukare samhälle. Ett samhälle där vi orkar räcka till för människor även utanför den närmaste familjekretsen, där vi tar ansvar för vår gemensamma miljö, både den närmaste och för hela samhället. Ett liv i solidaritet, men utan direkt ekonomiskt beroende av varandra, för både män och kvinnor.

Långsiktigt samhällsmål

Ja, det må man säga. Om inte annat har långsiktigheten besannats. Är kravet på sex timmars arbetsdag mer omstörtande än kravet på allmän rösträtt? De som pläderade för rösträtt åt alla medborgare stred också under decennier såväl parlamentariskt som utomparlamentariskt, men nådde målet. Majoritet för allmän rösträtt i riksdagen blev det till slut när hungersnöd drabbade delar av Sverige följt av kravaller och upprorsungar, när kriget rasade ute i Europa, en revolution genomfördes i Ryssland och Berlin radikaliserades. Hellre reform än revolution tänkte högern och de motsträviga då.

Morot och piska

Men ska det verkligen behövas både morot och piska för att genomdriva stora reformer som gynnar hela folket? Eller handlar det mera om att rösträttskampen drevs intensivare? Eller om skillnaden mellan samhällets sociala struktur nu och då, olika typer av klassamhälle? Den som lever får se. Ett förändrat politiskt landskap lär hur som helst ligga om hörnet.

Foto samtliga bilder: Ulrika Jakobsson